

rei debet tractari summarie ita erit in appo
sito sicut voluit reū psonaliter venire q̄ ali
as de iure nō tenebat ita et ipse debet pso
naliter venire. vbi cūq; em̄ actor p̄ fusi re
scriptū tollit ordinatōia litis reū respiciē
tia eod̄ mō dñt intelligi sublatā q̄ ad ipm
actorē vt inter ipos sit eā obitio vt in. d.
c. ij. de mu. peti. **¶** Querit hic Lap. an reus
possit alio mō sibi puidere So. dic q̄ sic qz
p̄ petere vt absoluet a fimo et etiā ab
instātia iudicij s̄ primum poterit fieri sine
alia citatiōe sed non scdm q̄ dic vt nō. lo.
an. post Inno. et s̄. de offi. dele. cōsuluit. et
guil. in spec. de cōtuma. s̄. ij. v. fi. fm Lap.
¶ In glo. j. in fi. disputant hic doctores
an iste tex. in scda pte inouet ius antiquū
an sit ius nouū. Dost. conat̄ ostendere q̄ istd
esset de iure antiq̄. Inno. dic q̄ est ius no
uū. et istud tenet Jo. an. Sed qz istud par
ue vtilitatis est iō obmitto. **¶** Glo. secūda
querit et soluit **¶** In e. glo. ibi siue nō et si
ue in pncipio cause siue in pgressu scdm
Franc. Dost. alle. xix. di. c. ij. de pui. qz cir
ca. Et ibi excomunicari vel in possessionez
mitti Ad hoc qd nō. vt lit. nō. otel. qm̄. s̄.
in alijs. **¶** Glo. que incipit ergo qrit de rō
ne tex. et deinde querit et sol. **¶** In fi. glo.
de hoc etiā p̄ Inno. de penis calumpniā et
p̄ glo. in c. cupiētes. s̄. q̄ si p̄ viginti super
vbo opponētes. s̄. de elec. s̄. e. li. Et idem te
net hic archi. et Jo. mo. Jo. an. **¶** In gl.
super v. sufficientē ista glo. querit qualē
tex. intelligat̄ et soluit aliā incidentē que
stionem **¶** In fi. glo. **¶** Nō. istā glo. q̄ vbi
quis artat ad sufficientem cautionē pstan
dam apter paupertatē excusat̄ a fideiussō
ria vel pignoratīcia et tūc suffi. it iurato
ria similis glo. in c. ij. de vsuris s̄. e. li. et i
c. felici. in v. ydonee de penis e. li. et glo. in
c. fi. s̄. illis de sen. ex. e. li. Idem qd glo. te
net Jo. mo. et archi. et dixit Inno. q̄ iste
cauere debet cum pena. Vñ dicit Jo. a. q̄
nescit an Inno. intellexerit q̄ debeat ver
baliter cauere cuz pena id est obligare se
ad penā vbaliter. an vero intellexerit q̄
pena odemnatōis expensaz cū vballi cau
tōe sufficit fm Jo. an. **¶** Glo. penulti. que
rit de intellectu lre. **¶** In fi. glo. glo. tenet
doc. Nec ob. si dicat̄ q̄ tex. loquit̄ singula
riter et sic videt̄ q̄ nō debeat intelligi nisi
de vno quia loquit̄ singulariter ad denōn
dum q̄ p̄ defectu cuiuslibet termini locus
erit pene fm Dost. Jo. an. **¶** Glo. fi. que
rit de rōe tex. **¶** In fi. glo. Nota istā glo.
iūcto tex. que vult q̄ ille qui semel fuit in
iudicio si nō appareat postea maliciose p̄su
matur ab esse. vide Inno. in c. fi. de eo qui
mittit̄ in pō. cā. rei suā. vbi s̄ tenet apter

quod posset ex citatiōe facta ab eod̄ mō p
cedi oītra eū tanq̄ nō maliciose otumacē.

¶ Cum qui a tua.
Glo. p̄sumat soluit casum dubi
um rationē interserit ibi cū pte
stari. et vnu casum excipit ibi nisi. **¶** Nō.
briam esse inter grauamen illatū a iudice
et eius interlocutoriā et sic nō dicit̄ inter
locutoria qdlibet grauamē iudicis. ad s̄
tex. de app. c. ij. e. li. quod est notādū pro
statutis p̄hibentibz appellatōes ab inter
locutorijs. **¶** Nota q̄ recetens a iudice ap
pellādo denegare videtur velle corā illo iu
dice litigare **¶** Nota q̄ dictō decetere re
fertur ad tēpus futurū vide glo. in ver
bo decetere in p̄hemio huius libri et c. liez
canon s̄ elec. **¶** Nota q̄ vbi iudici constat
etiam p̄sūptiue q̄ aliter litigantiū si vult
coram ipso in tota causa sparere nō est ne
cesse q̄ amplis illū citet. ad hoc ele. i. e. ti.
Nota ar. q̄ qñ sit citatiō ab sentenciā de
bet in ea expm̄i quod ab sentenciā audiē
dam citat̄ vide tex. in glo. et in ele. sepe s̄
ver. fig. **¶** Nota q̄ appellās potest siue ap
pellatōi sponte renūciare. scō. sūt in glo.
¶ Nota q̄ vbi iudici cōstat quē velle suo
p̄cepto parere debet ipm citare licet pri
mo oītrarium apparuerit. **¶** Nō. p̄cessū iu
dicis nō valere si ad actū p̄cedat sine cita
tione vbi requirit̄ citatiō. Ad s̄. iij. q. ix.
omnia **¶** Querō an appellatio possit iusti
ficari ex alia causa q̄ in ea exp̄ssa. So. Ar
chi. hic tenz q̄ nō sed ex exp̄ssa tñ q̄ ho
die est expeditū p̄ ele. appellantis de appe
Jo. an. **¶** Quid si renūciatio appellatōis
fit inuolūtariē p̄ appellantē an iudex de
beat postea illū citare Jo. an. hic tenet q̄
sic si fieret coram iudice quia mens istius
textus est q̄ ad s̄ vt renūciatio valeat
in p̄iudiciū renūciantis debeat esse spō
tanea ex pte ipius et inuet tñ metū passū
Jo. an. Lapus dicit q̄ renūciatio ista va
let vt in eius p̄iudiciū nō possit p̄cedi si
ne citatiōe et valeat etiā ab eius omobuz
vt possit allegare renūciationē p̄ se ad s̄
vt citare debeat ad ea que fient. Et abusa
rius etiam vti possit p̄ se ad tollendū ap
pellatiōis effectū fm Lapum si ea vellet
vū appellās. Et sic videtur Lapus tenē cō
tra Jo. an. Dic q̄ si a pncipio appellans
impugnat renūciationē nō poterit illa vti
aduersarius. Secus si illam a pncipio ap
pbat p̄ regulam ex eo qd̄. de reg. iur. e.
li. **¶** Quid si appellās nō renūciat appella
tōi s̄ illa appellatio habetur p̄ renūciata
appellante inuito vt puta quia non p̄cise

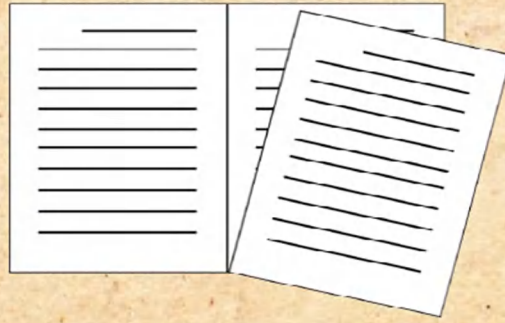
SPEYER: Peter Drach 1480.

ANGELUS DE GAMBILIONIBUS DE ARETIO: Lectura super institutis.

H^x 1599.

IBP 2276

679d
GW 8648 (P.1)

W woluminie kolejno współprawne sygnatury:

Inc. 335

Inc. 336

Inc. 337

Inc. 338

Inc. 339

Inc. 340

Inc. 341

Inc. 342

Inc. 343

Inc. 344

Inc. 345

indicavit de nativitate puerorū q̄ scholasti-
cis suis arte sua p̄dixerat de morte antigo-
ni 7 diē 7 locū. Is cū vidisset antigonū i ar-
mis gloriāte exclamavit. **Pape** **Quē** mibi
pulchrū ē mori q̄n ante me veritas interijt
meorūq̄ p̄dictionū aliq̄d mēdaciū dephē-
sū ē. **Quit** antigonū iste q̄ hodie moritūrus
erat i p̄irgo stratonis. **Loc** aut ille ab hinc
sexētis stadijs distat. **Horē** vero diēi sūt q̄e
tuor. **Cūq̄** sic eularet senex paulopost oc-
cūsus ē antigonū cū armatū descēderet p̄ p̄ir-
gū stratonis seq̄s locorū equinocatiōe senex
agnovit fuisse deceptū. **Audēs** aut rex mor-
tem fratris indoluit adeoq̄ moribz inualu-
it vt sanguinē laceratis visceribz enomeret.
Quē vn̄ de servilis huic officio destinatus
foras efferens vbi antigonū occūsus fuerat
casu effudit sup̄ adhuc extātes cruoris ma-
culas. **Qd** vidēs p̄p̄s exclamavit. asserens
nutu dei in occisi vltionē sanguinē libatū
occisoris. **Cūq̄** causam clamoris rex scisci-
tare nullusq̄ ei auderet p̄dere tādē minā-
ti p̄ taciturnitate supplicii verū qd erat ei i
dicauerūt. Et ingemiscēs ait. **Fas** non erat
vt dei lumē scelera mea laterēt quatenus o
corp̄ improbiū matri fratriq̄ aīam dāna-
ram detinebis. **Atq̄** nō paulatim eis san-
guinem meū libem. s̄ totum simul accipiāt
Et his dictis expiravit.

De tyrannide regis alexandri.
Capitulum. vi.

De mortuorū

Quorū q̄ p̄lem ex ea nō suscepit
frēs viri soluit a vinculis maiorē natu ale-
xandri regē p̄stitūtes. qui cognominatū est
iamnē. q̄ etiā modestia p̄stare videbatur.
Qui fratrē scōz interfecit q̄ ad regnū aspi-
rare videbat. tertiiū secū vivere coegit p̄ua-
tim. duxitq̄ vxorē nōie alexandrā. q̄ 7 salo-
ma dicta ē. **Hic** adeo nequissimus fuit q̄ i
vij. ānis circiter q̄nq̄ginta q̄nq̄ milia senio-
rū interfecit. q̄ facinora ei⁹ detestabāt. **Cū**
q̄ offensus esset p̄p̄o munivit sibi palatiū
i turri. q̄ baris dicebat. sup̄ quā postea am-
mirat⁹ ē titus qd eā indēi deservierāt. cum

defendi posset a duobz ab omni vinente.
Adeo aut offensus erat indēis. vt semel p̄-
cūctanti ei q̄ nā pacto eos sedare posset. re-
sponderūt si moreretur. **Ob** h̄ i plateis hieru-
salem suspendit octingentos viros vxoratos.
vxoresq̄ eorū 7 liberos necavit. **Cūq̄** quie-
uisset a p̄lijs. 7 q̄rtanis fatigaret. moribz ex
ocio natū putās intēpestivis laboribz mili-
tiē se reddidit. 7 xxxvij. regni sui anno mor-
tu⁹ ē. duos relinquēs filios. hircanum 7 ari-
stobolū. **Sciēs**q̄ filios p̄ patre indēis odio
sos. regnū reliquit vxori. **Quē** sibi sub vi-
ro benivolentiā p̄p̄i sepe cōparauerat tyrā-
nidi ipsius sepius resistens. etiaz simulatā
religione i habitu p̄ferebat.

De regno alexandri et d̄ filiis eius
hircano et aristobolo. Capi. vii

De duz regna

Quod hircanū p̄mogenitū p̄nificem
declaravit eū futurū regē indicās. q̄ mode-
stus erat. minorē vero aristobolū eo. q̄ feruē-
tis animi videretur. p̄uatim vivere coegit.
Eo tpe orta ē in iudēa heresis phariseorū.
de q̄b⁹ post cū sectis alijs explicabit. quorū

p̄silio vtebat i oibz
aletādra. ita vt eorū
consilio optimates
q̄sq̄ iudeorū aut
exilio dānaret aut
interficeret. **Deniq̄**
diogenē q̄ alexandro
amicissim⁹ fuerat oc-
cidit. **Alienigena** q̄
qdē duos sibi p̄sta-
nerat exercitus. vt i
iudeos tuti⁹ deba-
charet. **Proinde**
multi ad aristobolū

p̄fugerāt. vt ei⁹ patrociniū tuerent. **Pono**
aut regni sui anno egrotavit alexādra 7 ari-
stobolus collecta plurimorū manu post ma-
trē se regnaturū declaravit. **Ob** h̄ miserata
querelas hircani mater piugē aristoboli cū
filijs in custodia recludēs. obsides accepit
ne regnū sibi aristobolus vsurparet.

A4

BASEL: Johann von Amerbach 1486.
PETRUS COMESTOR: Historia scholastica.

HC 5535 = H 5537

IBP 4321

BASEL: Johann von Amerbach.
JOHANNES DE BROMYARD: Summa praedicatorum.

HC^x 3993 (1)

IBP 3083

EW 9159 (1)

IBP 2038

rei debet tractari summarie ita erit in appo-
sito sicut voluit reū psonaliter venire q̄ ali-
as de iure nō tenebat ita et ipse debet pso-
naliter venire. vbi cūq; em̄ actor p̄ suū re-
scriptū tollit ordinatoria litis reū respiciē-
tia eod̄ mō dñt intelligi sublatā q̄ ad ipm̄
actorē vt inter ipos sit eā obitio vt in. d.
c. ij. de mu. peti. ¶ Querit hic Lap. an reus
possit alio mō sibi puidere So. dic q̄ sic qz
p̄ petere vt absoluet a fūmo et etiā ab
instātia iudiciū s̄ primum poterit fieri sine
alia citatiōe sed non scdm̄ q̄ dic vt nō. io.
an. post. Inno. et s̄. de offic. dele. c. sūluit. et
Guil. in spec. de cōtuma. s̄. ij. v. fi. fm̄ Lap.
¶ In glo. j. in fi. disputant hic doctores
an iste tex. in scda pte inouet ius antiquū
an sit ius nouū. Doct. conat̄ ostendere q̄ istd̄
esset de iure antiq̄. Inno. dic q̄ est ius no-
uū. et istud tenet Jo. an. Sed qz istud par-
ue vtilitatis est id̄ obmitto. ¶ Glo. secūda
querit et soluit ¶ In e. glo. ibi siue nō et si
ue in pncipio cause siue in pgressu scdm̄
Franc. Doct. alle. xix. di. c. ij. de pui. qz cir-
ca. Et ibi excommunicari vel in possessione
mitti Ad hoc qd̄ nō. vt lit. nō. test. qm̄. s̄.
in alijs. ¶ Glo. que incipit ergo qrit de rō-
ne tex. et deinde querit et sol. ¶ In fi. glo.
de hoc etiā p̄ Inno. de penis calumpniā et
p̄ glo. in c. cupiētes. s̄. q̄ si p̄ viginti super
vbo opponētes. s̄. de elec. s̄. e. li. Et item te-
net hic archi. et Jo. mo. Jo. an. ¶ In gl.
super v. sufficientē ista glo. querit qualē
tex. intelligat̄ et soluit aliā incidentē que-
stionem ¶ In fi. glo. s̄. istā glo. q̄ vbi
quis artat ad sufficientem cautionē pstan-
dam apter paupertatē excusat a fideiussu-
ria vel pignoraticia et tūc sufficit iurato-
ria similis glo. in c. ij. de vsuris s̄. e. li. et i
c. felicitis. in v. ydonee de penis e. li. et glo. in
c. fi. s̄. illis de sen. ex. e. li. Item qd̄ glo. te-
net Jo. mo. et archi. et dixit Inno. q̄ iste
cauere debet cum pena. Vñ dicit Jo. a. q̄
nescit an Inno. intellexerit q̄ debeat ver-
baliter cauere cūz pena id̄ est obligare se
ad penā vbaliter. an vero intellexerit q̄
pena odemnatōis expensaz cū vballi cau-
tōe sufficit fm̄ Jo. an. ¶ Glo. penulti. que-
rit de intellectu lre. ¶ In fi. glo. glo. tenet
doct. Nec ob. si dicat̄ q̄ tex. loquit̄ singula-
riter et sic videt̄ q̄ nō debeat intelligi nisi
de vno quia loquit̄ singulariter ad denōn-
dum q̄ p̄ defectu cuiuslibet termini locus
erit pene fm̄ Doct. Jo. an. ¶ Glo. fi. que-
rit de rōe tex. ¶ In fi. glo. Nota istā glo.
iūcto tex. que vult q̄ ille qui semel fuit in
iudicio si nō appareat postea maliciose p̄su-
matur ab esse. vide Inno. in c. fi. de eo qui
mittit̄ in p̄p. cā. rei suā. vbi s̄ tenet apter

quod posset ex citatiōe facta ab domū p-
cedi extra eū tanq̄ nō maliciose otumacē.

Cum qui a tua.
Glo. j. sumat soluit casum dubi-
um rationē interserit ibi cū pte
stari. et vñ casum excipit ibi nisi. ¶ Nota.
dñam esse inter grauamen illatū a iudice
et eius interlocutoriā et sic nō dicit̄ inter-
locutoria qd̄libet grauamē iudicis. ab s̄
tex. de app. c. ij. e. li. quod est notādū pro
statutis p̄hibentibz appellatōes ab inter-
locutorijs. ¶ Nota q̄ recedens a iudice ap-
pellāto denegare videtur velle corā illo iu-
dice litigare ¶ Nota q̄ dictō decetero re-
fertur ad tēpus futurū vide glo. in ver-
bo decetero in p̄hemio huius libri et c. licz
canon s̄ elec. ¶ Nota q̄ vbi iudici constat
etiam p̄sūptiue q̄ aliter litigantiū n̄ vult
coram ipso in tota causa sparere nō est ne-
cesse q̄ ampli9 illū citet. ad hoc ele. j. e. ti.
¶ Nota ar. q̄ qñ sit citatiō ad sententiā de-
bet in ea expm̄i quod ad sententiā audiē-
dam citat̄ vide tex. in glo. et in cle. sepe s̄
ver. fig. ¶ Nota q̄ appellās potest siue ap-
pellatōi sponte renūciare. scdm̄ sūt in glo.
¶ Nota q̄ vbi iudici cōstat quē velle suo
p̄cepto parere debet ipm̄ citare licet pri-
mo contrarium apparuerit. ¶ Nota. p̄cessū iu-
dicis nō valere si ad actū p̄cedat sine cita-
tione vbi requirit̄ citatiō. Ad s̄. in. q. ix.
omnia ¶ Querit an appellatio possit iusti-
ficari ex alia causa q̄ in ea exp̄ssa. So. Ar-
chi. hic tenz q̄ nō sed ex exp̄ssa tñ q̄ ho-
die est expeditū p̄ cle. appellanti de appe.
Jo. an. ¶ Quid si renūciatio appellatōis
fit inuolūtariē p̄ appellantē an iudex de-
beat postea illū citare Jo. an. hic tenet q̄
sic si fieret coram iudice quia mens istius
textus est. q̄ ad s̄ vt renūciatio valeat
in p̄iudiciū renūciantis debeat esse spō-
tanea ex pte ipius et iuuat tñ metū passū
Jo. an. Lapus dicit q̄ renūciatio ista va-
let vt in eius p̄iudiciū nō possit p̄cedi si-
ne citatiōe et valeat etiā ad eius omobuz
vt possit allegare renūciatiōē p̄ se ad s̄
vt citare debeat ad ea que fient. Et abusa-
rius etiam vti possit p̄ se ad tollendū ap-
pellationis effectū fm̄ Lapum si ea vellet
vñ appellās. Et sic videtur Lapus tenē cō-
tra Jo. an. Dic q̄ si a p̄ncipio appellans
impugnat renūciatiōē nō poterit illa vti
aduersarius. Secus si illam a p̄ncipio ap-
pbat p̄ regulam ex eo qd̄. de reg. iur. e.
li. ¶ Quid si appellās nō renūciat appella-
tōi s̄ illa appellatio habetur p̄ renūciata
appellante inuito vt puta quia non p̄ciit

SPEYER: Peter Drach 1480.

ANGELUS DE GAMBILIONIBUS DE ARETIO: Lectura super institutis.

H^x 1599.

IBP 2276

gw 8648 (P. 1)

appellationes. debetum tpus. de app. ab
 eo. p. h. vel non est psecutus. tpus iuris
 vel hominis. s. de appe. cu sit et c. penul. et
 adhuc superest s. pcessu an debeat citari ad
 illum. Jo. an. tenet q. nō p hūc tex. qui dīc
 sponte quia cū renūciat inuit? nō est citan
 dus. nec ob. qd nō. glo. hic in vbo tacite.
 quia in casibz ibi positis ipe agit et sic i ex
 pmedo osensu maioris potentie est agere
 actū qui est potenti? q. actū sonantē i pa
 ti ut nō. Inno. in c. olim. ij. s. resti. spo. sed
 in casu nō patit ergo rē. Item illi actus
 qd ponit glo. tollūt ptestationē quā poit
 tex. sup. qua fundatur rō qre nō citatur. s.
 in terminis nostris nō sic quia nō ita stat
 de straria voluntate et ideo voluntas se
 mel posita. s. de nō parendo psumitur ex q
 de cōtraria nō apparet de bap. maiores ad
 fi. fm Jo. an. An autē posset citari si vellz
 Jo. an. dicit q. sic alf. s. offi. dele. osuluit in
 glo. ij. in fi. Istam glo. limitat verā Jo. a.
 in casibus in quibz appellatio nō impedit
 executionē sup. quibus remittit. s. de appe.
 romana. s. si autē. Et nō. glo. que vult q. i
 executione sentencie requirāt citatō de quo
 p doc. de re iudi. cum sup. Inno. in c. ex rōe
 de app. Lopus in cle. Quis de fo. compe.
 Glo. sup. verbo nō teneris reci. p. oia. i ea
 formatum ibi factū narrat nō ius ponit.
Nota istā glo. q. non est licitū arguere
 a verbis iuriū narrantibz factū quia illa nō
 faciūt ius vīde glo. in c. i. de rerū pnu. e. li.
 in s. collatio In e. glo. in fi. Nō. ex gl.
 q. citatus ad vñū actum vel articulū si est
 otumax nihilominus ad aliū actū est citā
 dus. s. de ofef. c. ij. Idem qd glo. tenet Jo.
 mo. et Archi. Sed dicit Jo. an. q. sec? ellz
 si citatus fuisset ad totā causā q. tūc nō
 esset necessario citatio ad actus pticularel
 sed possent fieri singuli actus absq. noua
 citatione etiam in sentēcia qd est veruz s.
 sentēcia qñ ommatus est iudex in citatōe
 etiā diffinitua fm Jo. an. hic alle. nō. per
 Inno. et Host. de pcur. auditis s. offi. del.
 osuluit duo dicit hic Jo. an. que etiam sic
 simpliciter intellecta nō pcedūt. primum
 q. valet citatio ad totā causā facta in pn
 cipio iudicij. Secundū q. qñ quis sic est ci
 tatus generaliter nō est necessaria citatō
 ad pticulares act? primū dictū limitat ve
 rum Jo. a. in addi. spe. de citatōe. s. viso. s.
 Item licet in die in additōne que incipit
 sup. illo vbo ibi dicit q. citatio ad totā cau
 sam potest fieri qñ iudex citat habentē bo
 miciliū valde remotum a suo tribunali ut
 patet in curia romana et in legato q. ad
 totā puinciam sibi omissam. Idem in ar
 chiepo quo ad causas sibi delatas de pui

cia extra suam dyocesim. quia cū tūc esset
 difficile ad quēlibet particulare actū cita
 re. ideo pmissa est citatio ad totā causam
 in principio iudicij et ita app. loquūt tex. q.
 istā citationē pmittūt de pcur. auditis. de
 resti. in inte. cū ex lris de do. cum olim cum
 similibz. Si autē esset locus ppinqu? nimis
 graue esset et iniquū ut iudices app. vñā
 otumaciā pssent tñ p iudiciū inferre. q. si
 posset pcedere ad sentenciā in casibz in q.
 bus nō requirit lit. ote. vel citatio talis fie
 ret post lit. ote. poterit pti pire negociū
 pncipale quia si pars nō venit et iudex p
 fert sentenciā sic ille priuabit beneficio ap
 pelladi qd esset nimis graue. Itē scdm di
 ctū hic positū q. qñ qd est citatus ad totā
 causam nō requirit citatio ad alios actus
 pticulares limitat Jo. an. in addi. pbi. dīc
 verū qñ citatus nō oparuit. Sed si citatus
 p se vel pcuratorie oparuit ad causam et
 rñdet actui. Si postea imminet alius actus
 faciendus debet noua fieri citatō q. abfur
 dissimū esset si citatus ad totam causā ve
 nit ad iudiciū. et postea imminet act? fa
 ciendus et ipe fuit otumax si nō esset citā
 dus ad reliquos actus fm Jo. an. ibi. Itē
 ffrede. de Senis consilio. clxxv. Sed cōtra
 istoz determinationē videtur tex. in c. au
 ditis de pcur. vbi fm intellectū Inno. il
 le epus fuit citatus ad totā causā et opa
 ruit p pcuratorem qui fuit reuocat? et re
 uocatio puenit ad eū an sentenciā et nihil
 omī? ibi ferē sentēcia sine noua citatiōe
 Bar. in extrauag. ad repmēdam sup. vbo
 p edictū qñ circa fi. distinguit. q. aut cita
 tio fuit facta simpliciter ut opeat super tali
 negocio rñsurus. et tūc veniēdo satisfaci
 pmo termino. vñ si postea recedit iterato
 est citāndus sicut fuit i pma ut in auē. ei. q.
 C. de bonis auēte iudicis possidendis. aut ci
 tatio fuit facta magis extēse dicēdo q. ve
 niat rñsurus sup. tali negocio et ad pcedē
 dū in dicta cā ut iuris fuerit vsq. ad finē.
 et tūc optet q. stet in ospectu iudicis. vñ
 sufficeret tūc citatio p pconē missum p ci
 uitate et tūc si nō oparet pcedat in causa
 q. si erat in ciuitate talis citatio sufficeret.
 ut. l. si eo tpe. de distractōe pig. aut si re
 cesserat et erat otumax stute pme citatō
 nis q. exq. erat taliter citat? debebat mo
 rari in ea ciuitate vbi erat curia fm Bar.
 ibi et p eius dicto videt tex. in c. si postq.
 iūcto. c. cupietes s. de elec. **Q**uerit s. La
 pus qd si appellee in formā istius decre. a
 guamine vel interlocutoria q. nō parat p
 iudiciū negocio pncipali vel nō reddat iu
 diciū nullū exemplū. de ap. c. fi. An pce
 dat iste tex. ut iudex nō debeat citare So.

